

[Arnth Jensen.]

søgninger, i hvert Fald har større Betingelser for at dømme efter personlige og økonomiske Forhold end en enkelt Mand i Ministeriet, der skal behandle flere Tusinde Ansøgninger. Man kan selvfølgelig gaa rent skematisk frem og benytte samme Fremgangsmaade som ved Efterskolerne, men her synes det jo allerede at have vist sig, at der ikke hersker lutter Tilfredshed med den nye Ordning. Mit Parti mener derfor, at man ikke uden videre kan springe det Mellemlid over, som Skoleraadene er, og vi har da ogsaa i vort Lovforslag bibeholdt det. Jeg maa derfor sige, til den højtærede Minister, at jeg synes, det er lidt mere end dristigt, naar den højtærede Minister i „Roskilde Dagblad“ for 8. December 1937 skriver, at Venstre paa Rigsdagen er enig med ham i hans Syn paa dette Forhold, og at vi i Rigsdagen har stillet et Forslag, der netop gaar ud paa det samme som Ministerens Udtalelse ved et Møde i Odense. Jeg har kun set disse Udtalelser refereret saaledes, at Ministeren skulde have udtalt sig for, at Fordelingen helt foretages i Ministeriet paa samme Maade som for Efterskolerne. Men Ministeren ved jo, at dette er ikke Venstres Forslag. Venstres Forslag gaar ud paa, at Ansøgningerne fremdeles skal indsendes til Amtsskoleraadene, at de skal behandle dem og gøre Indstilling for hver enkelt, og dernæst — og det er det vigtigste, og det er det, Ministeren springer over — giver Venstres Forslag alle Ansøgere, som ikke er i Besiddelse af en Formue paa 5 000 Kr. ud over egen opsparret Formue, en Ret til Understøttelse paa fra en Tredjedel til fire Femtedele af, hvad Skoleopholdet koster. Enhver, der vil se uhildet paa disse Forslag, vil vistnok finde, at der er en meget væsentlig Forskel, og jeg beklager, at Ministeren efter sine Udtalelser til „Roskilde Dagblad“ at dømme enten ikke har læst Venstres Forslag grundigt igennem eller ogsaa har gjort sig skyldig i en Forvanskning af det. Jeg føjer til, at det sidste vil jeg meget nødig tro. For Resten maa jeg sige, at Ministeren sikkert under den nuværende Ordning allerede administrativt kunde have bødet paa de uheldige Forhold ved en mere smidig Fremgangsmaade. Saa vidt jeg ved, er der vist en ret skarp Adskillelse mellem de Beløb, der tildeles Højskoler, og dem, der tildeles Landbrugsskoler. Hvis man gjorde dette Skel mindre skarpt, var der straks mere Smidighed ved Uddelingen.

Jeg skal slutte dette Indlæg med at udtale mit Partis ubetingede Tilslutning

til et Arbejde, der ændrer disse Love, saaledes at der skabes Betyggelse for, at enhver ung Mand eller Kvinde, der har Lyst og Vilje dertil, uden Hindringer af økonomisk Art kan faa et Ophold paa disse Skoler. Vi gør det i Forvisning om, at det vil være ikke blot til Lykke og Gavn for vor Ungdom, men ogsaa til Lykke og Gavn for hele vort Folk.

Grønning: Paa Det konservative Folkepartis Vegne skal jeg udtale, at vi gerne vil medvirke til en Forbedring af den hidtidige Lovgivning paa det Omraade, som Lovforslaget omfatter. Den højtærede Ministers Lovforslag tilsigter for det første en lille, meget lille, for ikke at sige kneben Forhøjelse af det Tilskud, som hidtil er ydet Elever, som søger Adgang til Kursus paa Høj- og Landbrugsskoler, og for det andet en mere ensartet Behandling af de Andragender, som indgaar fra skolesøgende i de forskellige Landsdele. Dette sidste kan vi naturligvis fuldt ud billige, og hvis det er nødvendigt for Formaalet at gennemføre en større Centralisation paa dette Omraade, er vi ogsaa villige til at medvirke hertil, men jeg maa dog sige, at jeg ikke er aldeles overbevist om Nødvendigheden heraf.

Hvad angaar Størrelsen af Statstilskuddet, har Ministeren fulgt de Regler, som er fastsat i Lov Nr. 248 af 11. April 1919, hvorefter der aarligt stilles et Beløb paa 35 Kr. pr. Maaned til Raadighed for indtil Halvdelen af Skolernes Aarslever i det sidst forløbne Finansaar, dog at Ministeren i sit Forslag forhøjer dette Beløb med 5 Kr., altsaa til 40 Kr. pr. Maaned. Det hidtil fastsatte aarlige Maksimumsbeløb har været 620 000 Kr., og det forhøjes nu i Overensstemmelse med den maanedlige Forhøjelse til 720 000 Kr. Den eneste logiske Begrundelse for denne Begrænsning i Antallet af Elever, som kan opnaa Tilskud til deres Skoleuddannelse, og dermed for Begrænsningen af Maksimumsbeløbet, maa naturligvis være Hensynet til de offentlige Midler, til Statskassens Tarv i det hele taget — og det er et Hensyn, som fortjener al Opmærksomhed, hvad jeg meget villigt skal erkende. Men der er ogsaa noget, der hedder, at man kan spare paa de forkerter Steder. Det er jo givet, at disse Bestemmelser let kan medføre, at unge Mennesker, der vilde søge disse Skoler og ikke selv mener at være i Stand til at bekoste alle Udgifterne derved, vil blive afskaaret fra at faa denne Undervisning, og dette vil jo ske, hvis Antallet af skolesøgende, hvad den højtærede Minister jo forudsætter, vil stige væsentligt. Mig fore-